

CHÚA NHẬT XVII THƯỜNG NIÊN.

(Ga 6,1-15)

^{6:1} Sau đó, Đức Giêsu sang bên kia Biển Hồ Galilê, cũng gọi là Biển Hồ Tibêria.

^{6:2} Có đông đảo dân chúng đi theo Người, bởi họ từng được chứng kiến những dấu lạ Người làm cho những kẻ đau ốm.

^{6:3} Đức Giêsu lên núi và ngồi đó với các môn đệ.

^{6:4} Lúc ấy, sắp đến lễ Vượt Qua là đại lễ của người Dothái.

^{6:5} Ngược mắt lên, Đức Giêsu nhìn thấy đông đảo dân chúng đến với mình. Người hỏi ông Philípphê: "Ta mua đâu ra bánh cho họ ăn đây?"

^{6:6} Người nói thế là để thử ông, chứ Người đã biết mình sắp làm gì rồi.

^{6:7} Ông Philípphê đáp: "Thưa có mua đến hai trăm đồng bạc bánh cũng chẳng đủ cho mỗi người một chút".

^{6:8} Một trong các môn đệ, là ông Anrê, anh ông Simon Phêrô, thưa với Người:

^{6:9} "Ở đây có một em bé có năm chiếc bánh lúa mạch và hai con cá, nhưng với bằng ấy người thì thắm vào đâu!"

^{6:10} Đức Giêsu nói: "Anh em cứ bảo người ta ngồi xuống đi". Chỗ ấy có nhiều cỏ. Người ta ngồi xuống, nguyên số đàn ông đã tới khoảng năm ngàn.

^{6:11} Vậy, Đức Giêsu cầm lấy bánh, dâng lời tạ ơn, rồi phân phát cho những người ngồi đó. Cá nhỏ, Người cũng phân phát như vậy, ai muốn ăn bao nhiêu tùy ý.

^{6:12} Khi họ đã no nê rồi, Người bảo các môn đệ: "Anh em thu lại những miếng thừa kéo phí đi".

^{6:13} Họ liền đi thu những miếng thừa của năm chiếc bánh lúa mạch người ta ăn còn lại, và chất đầy được mười hai thúng.

^{6:14} Dân chúng thấy dấu lạ Đức Giêsu làm thì nói: "Hẳn ông này là vị ngôn sứ, Đáng phải đến thế gian!"

^{6:15} Nhưng Đức Giêsu biết họ sắp đến bắt mình đem đi mà tôn làm vua, nên Người lại lánh mặt, đi lên núi một mình.